

Sayın Adnan Oktar'ın 4 Kasım 2017 tarihli sohbetinden önemli başlıklar

A9 TV, 4 Kasım 2017

(Diyarbakır'da terör örgütü PKK'ya yönelik operasyonda şehit düşen polis memuru Ahmet Alp Taşdemir'in babası İbrahim Taşdemir "Bu ezan ve bayrak necip milletin omzunda yücelmeye devam edecek. Benim oğlum peygamberlerin yanında olan şehadet makamına ulaştı. Doğduğunda Rabbim bizi şereflendirmişti. Şehit olarak ölümüyle de yine şereflendirdi. Bunun için ben Rabbim'in hükmüne boyun eğdim. Hiç şikayetim yok. Rabbimiz'den gelen başım gözüm üstüne. Bizim ümmetimiz, milletimiz, vatanımız sağ olsun. Allah bu millete zeval vermesin. Elhamdülillah Rabbim bize böyle bir makam lütfetti, şeref duyuyorum" dedi.)

İşte baba böyle olur, kabadayı böyle olur, Müslüman böyle olur. Halbuki hepimiz ölüp gideceğiz. Ama orada bir şeref ve büyüklük var, bir yücelik var. Allah esirgesin trafik kazasında da vefat edebilirdi, bir şeyden de olabilirdi. Ama en yüksek şerefle Allah'ın Katına alınmış. Bu çok büyük bir nimet.

(İnsanların iman etmesi için en iyi yöntem nedir?)

İnsanların iman etmesi için en iyi yöntem Müslümanların güçlü görünmesidir. Zavallı görünürse Müslüman, insanlar güce eğilim gösterdiği için zamanımızda zavallılığa, ezikliğe eğilim göstermezler. Sadece acır ve uzak dururlar. Çünkü zamanımızda deccal güçle bizim karşımıza çıkıyor, zenginlikle ve her türlü sükseyle karşımıza çıkıyor. Biz de ona her türlü sükse, güç ve ihtişamla karşı çıkacağız Hz. Süleyman (as) gibi. Yani ezik, perişan bir Müslümanı zengin, üniversiteli bir genci dinlemesi çok zor. Onun söz dinleyebilmesi için senin de çok kültürlü, görgülü, güzel görünümlü, şık kıyafetli güçlü insan olman lazım. O zaman senin dininin İslam'ın ne olduğunu zaten sen anlatmadan o anlamış olur. "Ha demek ki dindar böyle oluyormuş" der. Zengin, güçlü, akıllı, muktedir, görgülü, klas, sanatçı güzel insan. Artık söze pek gerek kalmaz. Evine götürürsün muhteşem bir ev, arabana biner muhteşem bir araba. Köyde de olsa fark etmez, tertemiz bir ev, tertemiz bir misafir odası. Sen orada Allah'tan dinden bahsettiğinde elin yüzün düzgün, temizse o sana ittiba eder o insan. Ama üst baş pejmürde, her yer perişan, görgüsüz kültürsüz, katı, işte "sakalını keseni öldürelim" diyor. Ee? "Zekat vermeyeni de öldürelim, şunu yapmayı öldürelim, bunu yapmayı öldürelim." İşte "zina edeni taşıyarak öldürelim, şunu yapanı keselim şunu yapanı şöyle yapalım, gel Müslüman ol" dersin adamın normal imanı varsa onu da kaybeder ve senden kaçabildiğince kaçır. Onun için eğer biz olmasaydık İslam dinine çok büyük bir oyun oynanacaktı Allah esirgesin. Çok çok büyük felaket olacaktı. Suriye ve Irak'ın konumuna sokacaklardı Türkiye'yi. Bir kere Darwinizm'in başını ezdik, hükümete felsefi muazzam bir zemin hazırladık. Ve gelenekçi Ortodoks sistemin bütün ürkütücülüğünü, korkutuculuğunu kendi hayatımızın güzelliğiyle tampone ettik ve kapattık set olduk. "Müslüman neşelidir" dedik "sevinçlidir, sanattan anlar, resim de yapar, heykel de yapar, kadınlar özgürdür gülerler eğlenirler, evleri güzeldir, arabaları güzeldir, zekidirler, kültürlüdürler, her türlü iyiliğin güzelliğinin içindedirler, affedici ve şefkatlidirler ve hiçbir şekilde baskıcı değildirler, 'din bir özgürlüktür' derler, 'dinde baskı yoktur' derler" tarzında anlatınca deccalın elindeki bütün imkan ve vasıtaları almış olduk. Ha küçük bir grup, fark etmez. İsterse çekirdek kadar olsun bitirir. İncir çekirdeği de topluigne başı kadar 30 metrelik ağaç oluyor, yüz binlerce meyve veriyor incir veriyor.

Münafıklar Peygamberimiz'e Çok Haset Ediyorlardı. Onun Heybetini, Birbirinden Güzel Hanımları Olmasını, Zenginliğini, Bereketini Müthiş Kısıkmıyorlardı

Peygamberimiz (sav) zamanında hayat çok zordu. Peygamberimiz (sav)'i şimdi anlatıyorlar ama ortamın zorluğunu pek anlatmıyorlar. Peygamberimiz (sav) zamanında münafıklar it-kopuk takımından oluşan böyle

insanlar vardı. Şimdi Peygamberimiz (sav)'e geliyorlardı “ben Müslüman oldum La İlahe İllaAllah Muhammeden Resulullah” diyorlardı. Ama homoseksüel adam, mesela hırsız, dolandırıcı, gaspçı ahlaksız yani asrımızda olduğu gibi, var öyle münafıklar asrımızda da var o devirde de vardı. Gelmiş, Peygamber (sav) ne desin “geri gidin” diyemiyor tabii. Doldular, ama bakın doluş sebepleri ne? Ve bunların hep bir başı oluyor. Bir organizasyon içerisinde oluyorlar. Şöyle düşünüyorlardı; Peygamber (sav) her an Bizans devleti tarafından tutuklanabilir, Bizans devleti gelir tutuklar, sahabelerin önde gelenleri de tutuklanır, mesela kaç kişi, 6-7-8-10 kişi hepsini tutuklar alır Bizans'a götürür, böyle bir ümit içindeydi bu çakallar. Bir de Sasanilerin Peygamberimiz (sav)'i tutuklamasını bekliyorlardı. Yani Sasani hükümeti çok azgındı onlar, putperest böyle. Onların sahabeleri ve Peygamberimiz (sav)'i tutuklamasını bekliyorlardı. Şimdi onların iki ümidi vardı bu yönde. Bir de üçüncü ümitleri de Peygamberimiz (sav)'in savaşta şehit olması ihtimali. Çünkü sürekli savaşlara gidiyor. “İllaki ona bir şey yapacaklar” diyorlardı illaki. Şimdi Peygamberimiz (sav)'in şehit olması durumunda veya Sasaniler tarafından tutuklanmasında veyahut Bizans tarafından tutuklanması durumunda ne olacak? Peygamberimiz (sav)'den kalan, Müslümanlardan kalan bütün mallar kimin eline geçecek? Münafıkların eline geçecek. Dolayısıyla münafıklar akın akın Peygamberimiz (sav)'in cemaatine iltihak ediyorlardı, 50 kişi, 60 kişi, 70 kişi 300 münafık geldi iltihak etti. Ve sabırla bekliyorlar Peygamberimiz (sav)'in vefatını bekliyorlar, Müslümanların malını mülkünü ele geçirmeyi bekliyorlar. Ama bu bekleme bunları sıktı çok bunaldılar. Bir sene, iki sene, üç sene mesela Peygamberimiz (sav) savaşa giriyor, aa bakıyor canlı çıkıyor. Tam heyecanlanıyor, tam Peygamber (sav)'e haşa vurdular, Peygamber (sav)'i şehit ettiler gibi beklerken Peygamber (sav) çıkıp geliyor. Sasanileri tahrik ediyorlar, Sasani hükümeti ilgilenmiyor Allah'ın hikmeti. Bizans'ı tahrik ediyorlar münafıklar, diyorlar “gelip tutuklasanıza” haşa işte oradaki diğer insanlar için “bak görüyorsun Muhammed'i de görüyorsunuz hemen alın götürün” bir türlü olmadı. Ama orada Cenab-ı Allah bunların alçaklığının, ahlaksızlığının boyutunu Müslümanlara göstermek için. Adamların bir hedefi de Peygamber (sav)'in hanımları münafıkların. Onun için Peygamber (sav) hanımlarını bu münafıkların azgınlığından korumak için oyun oynamalarını engellemek için bir perdeyle görüşmelerini Allah yasakladı perdeyle “perde arkasından görüşeceksiniz” dedi. “Dışarıda da onlarla görüşmeyeceksiniz” dedi. Konuşma ve bağlantıyı kestirdi münafık saldırısı çok güçlü olduğu için. Çünkü her ganimet dağıtımında çok öfkeleniyorlardı. “Biz akşama kadar mücadele ediyoruz” falan “ama bize ganimet gelmiyor” diye. Fakat Peygamber (sav)'i zengin etmede de bir mahsur görmedi münafıklar nasıl olsa malı mülkü alacağız diye. Onun için her türlü mücadelenin içine girdiler, her türlü malı Peygamber (sav)'e hibe ettiler. Sonunda baktılar ki yolunmuş tavuğa döndüler ve enayinin enayisi kerizin kerizi konumundalar. Saçı başı dökülmüş hindiye döndüler. Göster. Ve münafıklar bu şekilde defolup gittiler. Ve Resulullah (sav)'e hiçbir zarar veremediler. Devir değişir mantık değişmez münafıklarda.

(Cumhurbaşkanı Erdoğan Manisa'da toplu açılış töreninde konuştu bugün. Şunları söyledi: “Bugüne kadar bizi müttefiklik diyerek oyaladıklarımı sananlara son sözümüz budur; biz Irak ve Suriye'deki tespit ettiğimiz tüm terör kamplarını yerle bir edeceğiz biline. Sınırlarımız dışındaki tüm terör bataklıklarını kurutmakta kararlıyız. Şayet oralarda sakındığı bir şeyi olanlar varsa tedbirini alsın. Cerablus-Elbab hattına başarıyla sonuçlandıracağımız, İdlib'de yine başarıyla sürdürdüğümüz operasyonlarımızı her an diğer bölgelere yayabiliriz. Sonradan darılmaca olmasın. Buradan bir kez daha ilan ediyorum, bizim için ülkemizin bekasından daha önemli bir şey yoktur. Üzerimize salınan terör örgütleri, teröristler neredeyse gidip orada tepelerine binmek bizim en tabii hakkımızdır.”)

Doğru söylüyor tabii. Nokta nokta tespit edip, zaten bunlar düz ovaya girmişler ayakları betona basmış. Çok müsait pozisyon. İran'la da anlaşıp İran, Türkiye, Suriye, Irak ittifak edip hatta İsrail'le de anlaşıp bunları oradan kazıyıp atmak lazım. Hiç bekletmeye gerek yok. Doğru söylüyor.

Sanatı Yaratan Allah'tır, Güzelliği Yaratan Allah'tır

Sanatçı tabii takdir edilmekten hoşlanır. Çünkü bir güzellik sunuyor ortaya. Mesela farz edelim bir saç stili meydana getiriyor bir kuaför. Takdir edildiğinde tabii ki hoşuna gider. Bir kere Allah takdir edilmek ister. Kul da takdir edilmek ister güzel bir şey olduğunda. Zaten bu sevgiyi artıran bir olaydır. Takdir edilmemesi de kabalık ve münasebetsizliktir. Takdir bir terbiyedir, güzelliştir, nezakettir, sevgi anlayışıdır, sevgiyi ifade etmektir. Mesela bir tablo var ustasını överiz. Güzel bir resim, güzel bir heykel ustasını överiz. O, sanatı daha da güzelleştirir. Ama ustasını övmesek “ne güzel tablo?” diyoruz. Ustası? “Ustası beni ilgilendirmez” diyorsun, olmaz. Ustasının takdir edilmesi çok önemlidir ama ustaların ustası da Allah'tır. Onu bize öyle usta

gibi gösteren, onu vesile eden güçtür Cenab-ı Allah. Asıl yaratan Allah'tır, ustayı vesile eder. O zaman hem vesileyi takdir ederiz, hem Yaratan'ı takdir ederiz. Vesileyi nezaketen takdir ederiz, Yaratan'ı gerçekten takdir ederiz. Dolayısıyla bir sanatçının mesela ünlü bir heykeltıraş muhteşem bir heykel yapmış. Çok özür dilerim de takdir edilmemesi terbiyesizliktir, ahmaklıktır ve aptallıktır. Sanatçı sevgiyle ayakta durur dolayısıyla sanatının beğenilmesi bir sevgi gösterisidir. Onun daha güzel eserler yapmasına vesile olur. Kınanacak bir yönü olmaz. Benim yakışıklımın demek istediğini ben anladım, o başka türlü söylüyor. Fakat benim anladığım daha başka türlü olduğu için genel mantığını vurguluyorum. Sanat insanlar içindir tabii ki ama anlamayana olmaz. Anlayan insanlar içindir sanat. Yoksa "sanat, sanat içindir" çok münasebetsiz bir ifade. Ne demek yani? Sanat canlı değil ki sanattan hoşlansın. "Ey sanat buraya gel" diyeceksin. Adamın akılından şüphe ederler. "Sanat, nasıl olmuş bu tablo?" diyorsun. Oraya Bakırköy'e güzel, nezih bir oda ayrılıp artık ne tarz ilaç gerekiyorsa. "Sanat, sanat içindir" öyle bir laf olmaz. Çok münasebetsiz bir ifade. Sanat canlı bir varlık değildir. Sanat, sanattan anlayan insanlar içindir o kadar. Ve sanatçıyı övmek de çok makuldür ve doğrudur. Bundan dolayı sanatçı havaya giriyorsa bu terbiyesizliktir. Çünkü sanatı yaratan Allah'tır, güzelliği yaratan Allah'tır. "Ne güzel yaptım" değil, "Ne güzel Allah bana bunu meydana getirtti. Allah beni ne güzel vesile etti" demesi lazım. "Ben yarattım" derse bu sapkınlık olur, çok çirkin olur ve çok yanlış olur.

(İstedğim düzeyde imana ulaşamıyorum ve bu konu beni çok üzüyor. Bunun hakkında ne yapabilirim?)

Güzel yüzlüm niye üzülüyorsun? Üzülecek bir şey yok. Nihayetinde imanı yaratan Allah'tır. Eğer kuşku, şüphe diyorsan bu olur. Zaten Allah kasten yaratıyor şüpheyi. İman denen zaten şüpheyi mücadele, yenme olayına derler. İmanın anlamı budur. "Şüphat orduları" diyor Bediüzzaman. "Mücadele için tahkiki iman ve iman hakikatleri gerekir" diyor şüpheat. "Yoksa insanlar zayıf kalır, mağlup olurlar" diyor. Yani senin burada üzüleceğin bir şey yok. Benim kanaatim herhalde şüphelerle boğuşurken, mücadele ederken biraz zayıf kaldığımı düşünüyorsun. Yok, hiçbir şey olmaz sen kararlı olduktan sonra. İmanı bırakmadıktan sonra hiçbir sorun olmaz. Ama keşke örnekler verseydin birkaç tane. Ben daha keskin ve çok sana yardımcı olabilirdim. Şüpheyi meydana getirecek şeyler özel yaratılır mesela Darwinizm'i Allah yaratır özel olarak şüphe meydana gelmesi için. Ama kötü bir şüphe olarak yani zayıf ve cılız bir şüphe. "Şeytanın etkisi zayıftır" diyor ya Allah. Mesela bu çok zayıf bir etkidir, çok çok zayıf bir etkidir. Felsefecileri mesela Allah yaratır, felsefe kitaplarını yaratır. Buralardan şüpheyi meydana getirmek için Allah imkan sağlar veya bir sevdiğimizin canını alır. Mesela bir çocuğun canını alır yahut bir çocuk veya kadın yangında yanar. Bunlarla Allah o insanların imanını sınar. İmanı eğilip bükülüyor mu? Çünkü yüz binlerce, milyonlarca Allah'ın hakkındaki delili bir kenara bırakıp sadece bir çocuğun yanmasından dolayı imanını kaybediyorsa bir anormallik vardır. Bir milyon delil var ama bir tanesini çözemediği için oradan Allah'ı inkar ediyor. Şimdi bu hastalık bu. Dolayısıyla benim güzel yüzlüm hiç üzülmesin gayet rahat etsin. Eğer mümkünse bana yazsın internetten. İsim belirtmesine de gerek yok. "Ben şu konulardan şüphe ediyorum, açamıyorum kendimi" gibisinden bana sorarsa ben ona cevap verebilirim. Göndersin doğrudan cevap vereyim ama zaten bundan rahatsız oluyorsan sen çok imanlısın demektir. Rahatsız olman zaten ruh sahibi olduğunu gösterir.

Münafıklar Ganimetleri Elde Edebileceklerini Umarak Yaşarken, Tüm Ömürleri Gençlikleri İmkanları Ellerinden Gitti Ve Yolunmuş Tavuğa Dönerek Muazzam Bir Aşağılanma İçine Düştüler

O devrin münafıkları da Peygamberimiz (sav)'e çok haset ediyorlar. Diyorlar ki, "Hz. Muhammed'in, Ebu-l Kasım'ın yetiminin bir özelliği yok. Eğitim almamış eğitimi yok, zenginliği yok, malı yok, mülkü yok. Geldi peygamber oldu. O niye peygamber oldu ki?" diyorlardı. "Mekke'nin zenginleri var" diyorlar mesela çok ünlü zenginleri var. Medine'nin zenginleri var. Haşa "o kim oluyor da" diyorlardı "Peygamber oluyor. Ne özelliği var? Ve çok fazla da etrafında kadın var. Ve rahat yaşıyor, zengin yaşıyor. Daha önce fakirken, malı mülkü yokken muazzam mal varlığına sahip oldu" tarzında müthiş kinlendiler. O yüzden ayrı bir mescit oluşturdular. O mescidin özelliği zaten homoseksüel mescidiydi. Dırar mescidinin ana özelliği homoseksüel mescidi. Hiç kadın sokulmuyor mescide. Onunla övünüyorlar. Peygamberimiz (sav)'e diyorlar ki, "burası takva mescidi." "Niye?" diyor Peygamberimiz (sav) "Buraya hiç kadın gelmez" diyorlar. Yani homoseksüel mescidi. Peygamberimiz (sav) önce bir şey demiyor çünkü net elinde delil olmadığı için. Sonra vahiy geliyor Cebrail (as) geliyor. "Orası münafık dolu" diyor. "Fitne yeri, yerle bir et." Peygamberimiz (sav) sahabelerine emir veriyor. Bayağı özenli yapılmış, ahşaptan saray gibi yapılmış bir mescit dırar mescidi. Peygamberimiz

(sav)'in mescidi sade bir mescit, briketle yapılmış kibar bir mescit. Onların yaptığı çok süslü, çok ihtişamlı. Yerle bir ettiriyor Peygamberimiz (sav). Hasırların altından her yerden silah çıkıyor, kılıçlar. Büyük bir katliama hazırlanmış kahpeler. Ve Peygamber (sav)'den nefretlerine bak. O arada Peygamberimiz (sav)'in haşa hanımlarına da bunlar göz dikmişlerdi. Çok haset ediyorlardı, acayip kıskanıyorlardı. Bu ahlaksızlığı bildiği için Cenab-ı Allah vahiyle bildirdi. "Bir perdeyle ayır, hanımlarını onlara gösterme" dedi Cenab-ı Allah. "Onlara bir şey söyleyecek olanlar perde arkasından söylesinler" dedi. Her oyunları bozuldu. Peygamber (sav) müthiş zengin oldu. Sabıkalı sahtekarları vardı o devrin. Ahlsız üçkağıtçılar Peygamberimiz (sav)'in cemaatine akın akın dolmuşlardı. Güya Peygamberimiz (sav) şehit olacak bir yerde yahut Sasani devleti gelip tutuklayacak. Hz. Ömer (ra)'i, Hz. Osman (ra)'ı, Hz. Ebubekir (ra)'i alıp götürcekler falan Peygamberimiz (sav)'i alıp götürcekler. Mal, mülk her şey bu çakallara kalacak. Öyle zannediyorlardı. Peygamberimiz (sav) hiç sesini çıkartmadı. Bunlar eşek gibi hizmet ettiler Peygamberimiz (sav)'e eşek gibi, senelerce. Geceli gündüzlü çöllerde ıkına yakına böyle kafası yolunmuş tavuğa döndüler, kafası yolunmuş kaza döndüler. Sonra uyandılar baktılar ki Peygamber (sav)'in öleceği yok haşa. Giriyor savaşa hiçbir şey olmuyor, zırhsız. Direkt gömlekle giriyor elinde kılıçla. Bir buçuk saat yaklaşık kayboluyor savaş bölgesinde. Her yere haber yayıyorlar "Hz. Muhammed vefat etti, Allah rahmet etsin" diyorlar. Bir süre sonra Peygamberimiz (sav) böyle kan ter içinde çıkıyor, elinde kılıçla. Hiçbir şeyi yok. Pehlivanı biliyorsunuz. Bizzat kendi tabii savaşta Peygamberimiz (sav)'in etkisiz hale getirdiği yaklaşık yanlış hatırlamıyorsam 14 kafır var. Bizzat kendi eliyle etkisiz hale getirdiği o olayda. Listesi var tek tek şu oğlu şu, şu oğlu şu. Bir kişi görüyor musun? Kabadayılığa bak, yiğitliğe bak, delikanlılığa bak. İnsan korkudan bilse ödü kopar biter felç olur yani etrafı sarılsa değil mi? Tek başına bir buçuk saat yaklaşık çatışıyor, aslan gibi çıkıyor. Bakıyorlar ki münafıklar olacak gibi değil bu sefer hırlamaya başladılar, itlik yapmaya başladılar. Birçoğu defolup gitti. Sürekli arkadan hırlıyorlardı şu bu falan. Peygamberimiz (sav) aslan gibi yaşadı. Aslan gibi sahabeleri vardı. Gayet mutluluk içinde yaşadı. Bu yolunmuş tavuklar da orada burada it gibi sürünerek öldüler. Bütün münafıklar buradan ders çıkartması lazım.

(Sürekli şehit veriliyor buna nasıl bir çözüm bulunabilir?)

Güzel yüzlüm bir kere fevkaladeliğin millet olarak farkında değiliz. Yani bazı kardeşlerimiz değil. Daha hala adam nişanlanıyor, evleniyor, düğüne gidiyor, düğünde takıların nasıl olacağını düşünüyor umurunda bile değil adamın. Siirt'te, Diyarbakır'da, Mardin'de neler oluyor? Polis çatışmaya mı giriyor? O onu ilgilendirmiyor. Cumhuriyet altınından kaç tane biriktirmiş, bankada ne kadar birikmiş altın var? Akşam yemeğine ne götürcek? İşte ucuz soğan var mı bir yerde? Yani çok sathi düşünüyorlar. Halbuki her yerde seferberlik olması lazım. Bütün vatandaşların savaşa katılması lazım. Bütün millet olarak asker olmamız lazım. Her yerde savaşı buram buram yaşamamız lazım. PKK'yı her gördüğümüz yerde ihbar etmemiz, her gördüğümüz yerde etkisiz hale getirmemiz lazım devletle işbirliği yaparak. Bunu sadece askere, polise bırakıyorlar ve asker, polisin de ilgili birimlerine bırakıyorlar. Böyle olunca adamlar PKK'ya bakıyoruz tam zıttı. Adamların hepsi çete olmuş tamamı. PKK'nın tamamı muhbir, tamamı polis, tamamı jandarma olarak görüyor kendini. Tamamı kendini asker olarak görüyor, tamamı kendisini PKK devletinin (Allah esirgesin haşa) yani hayali devletin yöneticisi ve vatandaşı olarak görüyor. Adamlar nişanlanalım, altın biriktirelim, okulu bitirip şu işe gireyim, köşeyi döneyim falan böyle bir dert yok. Adam ölmek ve öldürmek üzere kurmuş sistemini. Öyle olunca tabii ki avantajlı oluyor. Dolayısıyla bizim de millet olarak bütünüyle, topyekun mücadelenin içine girmemiz gerekiyor. Yoksa bu bela devam eder gider Allah esirgesin.

(Çocuklarımızın geleceği için maddi birikim yapmak doğru mu?)

Ev almak, araba almak çocuklara, bir şey olursa onun için yapmak bununla baş olmaz. En iyisi işte velayet sistemidir. Bu çok korkunç bir şey nasıl baş edeceksin? Sen kanser olabilirsiniz tedavi olacaksınız en az bir trilyona ihtiyaç var. Çocuğun da olabilir, eşin olabilir, çalışamayacak hale gelebilirsiniz bununla olmaz. Velayet sistemi bütün Müslümanların birbirlerini annesi, bacası gibi babası, kardeşi gibi koruyup kollayacağı sistem yani Mehdiyet sistemi olması lazım. Velayete dayalı sevgi sistemi dışında hayat gayriihtiyari korkunç geliyor insanlara. Genç kızlara, genç delikanlılara korkunç geliyor. Bir üniversite öğrencisini düşünün mezun olmuş iki bin lira maaş alıyor. Evlenmiş eşi de iki bin lira alıyor akşama kadar çalışıyorlar. Ne biriktirecek de çocuğu için nasıl bir hazırlık yapacak, ne yapabilir? Onunla ne ev alabilir, ne araba alabilir, ne çocuğuna ev alıp araba alabilir, ne diğer çocuğuna ev alıp araba alabilir. Annesine, babasına bir şey alması gerekiyor. Yapacak bir şey yok bu sistemde. Yani sadece korkuyu yaşar. Tek çözüm velayet sistemidir. Allah'a dayalı,

Allah'a güvenen, müminlerin birbirini coşkuyla sevdiği, koruyup kolladığı herkesin birbirini ailesi olarak gördüğü bir sistem. O zaman bütün dünya cennet gibi olur. Gidersin Konya'ya "Selamün aleyküm" bağ evidir "ben Allah misafiriyim geldim" dersin. "Oo hoş geldin buyur. Sen de İstanbul'a gel bize" dersin evimiz burada. O da onu davet eder. Aslında Anadolu'da bu kısmen uygulanıyordu benim çocukluğumda. Biz Tokat'a giderdik mesela komşunun evine giderdik "Oo buyurun" falan derlerdi hemen yemeğe. Biz de onları davet ederdik. Gelirlerdi hakikaten. "Ankara'ya geldiğinizde bize gelin" derdik. Köyde de öyle olurdu bu sistem vardı. Bu boğuldu sonradan gittikçe zamanla boğuldu.

Mehdi (as) Siyasete Girmeyecektir

Bediüzzaman diyor ki; "Ahir zamanda gelecek o eşhası ahir zamanın siyaset cihetine yaklaşmayacağını tahmin ediyorum" diyor. Yani siyasete hiçbir şekilde girmeyeceğini tahmin ediyorum diyor. Ya kardeşim görmediğin halde nasıl bilirsin sen mübarek? Nereden bilirsin? "Darwinizm'i birinci konu olarak ele alacak" diyor. "Onu yerle bir edecek" diyor. Yani nereden biliyorsun doksan yıl öncesinden? Doksan yıl öncesinden nasıl biliyorsun? Tarih veriyor "1980 tarihinde çıkacak" diyor. "1980-1981-1991-2001-2011-2021" diyor çok net konuşuyor. "Kardeş" diyor gözümle görmediğim hiçbir şey yazmadım" diyor yemin ediyor yani. "Bak yemin ediyorum" diyor "gözümle görmediğim hiçbir şeyi yazmadım" diyor "gözümle ne gördüysem onu yazdım" diyor. Zaten böyle bir sabit bakıyor. Normalde gariban ihtiyar Bediüzzaman bilinmiyor. Çok zor konuşan, Güneydoğu şivesiyle konuşan, Kürt kardeşlerimizin şivesiyle konuşan, ağır aksak böyle cılız bir sesle konuşan bir insan. Ama Risale-i Nur'u yazdırırken sabit bir noktaya bakıp, çok gür bir sesle, gayet seri okuyor anlatıyor. Muazzam bir belagatla, mükemmel bir Osmanlıcayla "bu kısım" mesela "Arapça geldi" diyor "Arabi olacak" diyor olduğu gibi onu okutuyor. Hatta "tashih de istemiyorum geldiği gibi yazın" diyor. "Ne şekilde geldiye" diyor. Adamlar vahiy diyor. Vahiy değil tabii gıcık oldukları için öyle diyorlar. Vahiydir demiyor Bediüzzaman. Sünuhat onu bilmiyoruz Allah Katında o. Ama bir şey bu yalan söylemiyor doğru.

(Yoksulluk nasıl biter?)

Güzel yüzlüm yoksulluk bitmez. Bir tek Mehdiyet devrinde geçici olarak yoksulluk Allah tarafından kaldırılacak bir kereliğine mahsus. Onun dışında mümkün değil zaten Hz. Mehdi (as)'dan sonra yine başlayacak. İsa Mesih ve Hz. Mehdi (as)'dan sonra yine başlıyor. Burası imtihan dünyası, yoksulluk kalkmaz. Boş yere çırpınıyor insanlar. Sadece Mehdiyet yüzü suyu hürmetine kısa bir süre kaldırılıyor, o kadar. Allah ayette münafıkların işte dünya malına, mallar, çocuklar, zenginlik, dünya hayatı, şu bu falan buna kilitlendiklerini söylüyor. Bu Allah'ın onlara tuzağıdır. **"De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kar getireceğinizden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler,"** kim varsa onlar yani yakın, aile müessesesini anlatıyor Cenab-ı Allah. Babalarınız, oğullarınız derken, eşleriniz derken aile sistemini anlatıyor. **"sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden"** yani Allah'ın mücadelede lider kıldığı elçiden **"ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun."** (Tevbe Suresi, 24) diyor Allah. Müslüman bütün gücüyle kendini Allah'a hibe eder. Hayatı, ölümü, dirimi, her şeyi Allah içindir. Evliliğinde de Allah'ın rızasının en çoğunu arar, mücadelede de Allah'ın rızasının en çoğunu arar. Meslek seçiminde de, okulunda da, her şeyinde de Allah'ın rızasının en çoğuna göre olur. Aksini yapanı Allah ezim ezim ezeceğini, perişan edeceğini Kuran ayetiyle açıkça söylüyor. Net, sarih ayet var.

(Hz. İsa (as)'ın göğe çıktığından havarilerinin haberi var mıydı? Yoksa göğe çıktıktan sonra haberleri oldu mu?)

Bir panik havası olduğu anlaşılıyor talebelerinde. Allah'ın onlara bir imtihanı. Önce yani hakikaten bir şey oldu zannettiler. İsa (as) onlara göğe alınacağını ima yollu söyledi aslında, yani kapalı söyledi. Açık söylemedi ama onların panik oldukları anlaşılıyor. Çok korktular yani Hz. İsa (as)'ı şehit ettiklerini zannettiler. Hatta karıştırdılar Yuda İzaryot çarına gerilince çünkü kan revan içindeydi onu da çıkaramadılar. Ama Yuda İzaryot'un son sözü "ben İsa değilim." Oldu. Yani sürekli bunu söylüyordu. Bunu söyledikçe daha fazla dövüp ezdiler ve en sonunda hem alına çivi çaktılar, hem karnına çivi çaktılar, ayak bileklerinden çivi çaktılar. Bir de bu el ayalarından çiviyle mihladılar. Çünkü İsa Mesih'i ihbar etti. Allah

feci şekilde saatlerce bağırttırarak onu öldürdü. O çivileri onun kafasına çakan Allah'tı. Kafasına o çiviye çakan Allah'tı. Eline çiviye çakan, ayak bileklerine çiviye çakan Allah'tı. O insanları vesile etti, saatlerce can çekişti, bas bas bağırdı. “Beni niye bıraktın Allah'ım?” diyor. “Elohi elohi” diyor. Sen Allah'a hainlik yaparsan Allah senin belanı verir tabii. Allah'ın masum peygamberine kahpelik yaparsan Allah belanı verir tabii ve gayet de iyi olmuş, hayır olmuş, tam hak ettiğini bulmuşsun. Çok panik oldular. İsa Mesih'in göğeye çekildiğini anlayamadılar önce. Sonra farkına vardılar. Yani İsa Mesih onlara göründü, yani birkaç kere göründü ama tam anlayamadılar, yani uyku ile uyanıklık arası gibi oldu. İsa Mesih'in İncil'deki ifadesine göre kendini nur haline getirme yeteneği var. Yani Allah ona o gücü vermiş, o yetkiyi vermiş. Yani istediğinde bilmiyorum nasıl bir şuur boyutuna sokuyor kendisini ama kendi yani madde olmaktan çıkarabiliyor kendini. Benim anladığım bir gün sürüyor bu, Kuran'daki ifadeyle bir gün sürmüş, bir gün içerisinde Allah Katına gidiyor, bir gün sonra da dönüyor, toplam iki gündür, iki gün. Ama **“Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.” (Hac Suresi, 47)** diyor ayet var biliyorsunuz. O yüzden iki bin yıl geçti, kısa sürede iki bin yıl geçti. Ama o ikiler hiç bırakmaz İsa Mesih'i. 2002, 2022, 2'ler hep vardır İsa Mesih'te. Biraz beklersek görürüz. 3, 5, 7, 9 ama yine Cenab-ı Allah'ın onu dilemesi mesela Allah Katında bir tek o ibadet ediyor İsa Mesih ve melekler. Hiçbir peygamber Allah katında şu an ibadet etmiyor, çünkü vefat ettikleri için kalkmış hüküm. Bir tek o ibadet ediyor, onun ibadet ettiği Kuran'da var İsa Mesih ve meleklerin ve Allah **“O'na ibadet etmekten büyüklenmezler.” (Araf Suresi, 206)** diyor, çok net.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/sayin-adnan-oktarin-4-kasim-2017-tarihli-sohbetinden-onemli-basliklar>